

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

H. Scholastico Bremensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

cit librum aliquem per se nosse, intelligatur illum suo studio didicisse, dictus testis videbatur impossibile fuisse testatus; qui cum nondum quinquagesimum annum atigerit, illorum consanguinitatem suo studio se nosse proposuit qui jam centum annis elapsis decessisse noscuntur. Præterea cum alius testis ea quæ super consanguinitate deposuit à Maria Lamberti se didicisse firmaverit, ac Maria jurata postmodum dixerit se de illis nihil seisse penitus vel etiam audivisse, illorum dicta sic asseruit pars altera benignè interpretanda, ne alteruter de perjurio arguatur, ut videlicet ille quæ dixit didicerit à Maria, & Maria de illis nihil omnino novisset aut etiam audivisset, & tamen ea quæ nec scivit nec audivit ab aliquo, per se fingens dixerit ipsi testi. Vnde cum ipse de iis fuerit instructus ab ea quæ illa penitus ignorabat, hujusmodi testimonium debet invalidum judicari. Cum igitur nos duxeris consulendos quid tibi sit in præmissis negotio faciendum, nos tam supradictis quam aliis intellectis, devotioni tuæ taliter respondemus, quod cum tolerabilius sit aliquos contra statuta hominum copulatos dimittere quam conjunctos legitime contra statuta Domini separare, per depositiones hujusmodi non est ad divortij sententiam procedendum. Datum Viterbij vi. Kal. Julij, anno duodecimo.

Vide Concil.
Lateran. In-
noc. III. c. 52.

H. SCHOLASTICO BREMENSIS.

Cum dilectus filius magister G. in nostra esset præsentia constitutus, coram nobis humiliter est confessus quod super scholastria Bremensis Ecclesiæ ac præbenda quas aliquando possederat in eadem te nec molestabat nec volebat in posterum molestare, sed observare diligenter arbitrium quod inter te ac ipsum super iis fuerat promulgatum. Vnde super eisdem ipsi perpetuum silentium duximus imponendum. Datum Viterbij vi. Non. Julij, anno duodecimo.

*ILLVSTRI REGI OTTONI
in Romanorum Imperatorem electo.*

Cum vir iniquus & apostata Waldemarum quondam Episcopus Slevvicensis ad sedem apostolicam accessisset, per eam de durissimo carcere libertatus in quo suis meritis diu fuerat detentus inclusus, & nos ei humanitatem omnimodam ostendere curassemus, exagitatus non divino spiritu, sed maligno, à nobis clamulo illicitiatus abscessit, collatæ sibi

Epist. 61.
Adversus Waldemarum Episcopum Slevvicensem.

gratiæ se ostendens ingratus, & administrationi Bremensis Ecclesiæ nequiter se ingessit, priori Ecclesiæ temerè derelicta, non curans advertere quod secundum canonicam instituta qui à cathedra priori deferta sine Romani Pontificis conniventia præsumpsit ad aliam se transferre, & prima carere debet, quam per superbiam sprevit, & repelli nihilominus à secunda, quam per avaritiam concupivit, præsertim cum in præsentia nostra dilectus filius Præpositus sancti Lucij Roskildensis ei læsæ majestatis, apostasiæ, adulterij, perjurij, dilapidationis, & conspirationis crimina objecisset, quodque irregularis existeret, utpote de duplici adulterio procreatus, dilapidatione ipsius olim ab apostolica sede per subreptionem obtenta, suppresso quod esset spurius & expreso quod existeret naturalis, cum & paternæ incontinentiæ imitator filios habeat post sacros ordines generatos. quæ omnia idem Præpositus contra eum se obtulit probaturum. Quamvis ergo durissimè animadvertere potuissimus in eum, quia tamen sedes apostolica consuevit mansuetudine temperare rigorem, pœnam ipsi debitam differentes ad tempus, venerabilibus fratribus nostris Magdeburgensi Archiepiscopo suisque ac Bremensis Ecclesiæ suffraganeis, Osnaburgensi præterea & Monasteriensi Episcopis districtè dedimus in præceptis ut præfato Waldemaro ex parte nostra districtè præciperent quatinus omni exultatione ac dilatione cessante infra mensem post commotionem eorum iter arriperet ad sedem apostolicam veniendi, veniam humiliter petiturus, alioquin ex tunc sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo depositum & degradatum ab omni ecclesiastico officio & beneficio auctoritate nostra nuntiarent eundem, & facerent tamquam anathematizatum usque ad satisfactionem condignam arctius evitari, omnibus nihilominus inhibentes ne quis ei communicare præsumeret vel favere, ita quod si qui venire in contrarium attentarent, laicos hujusmodi excommunicationi subiectos & à Bremensi Ecclesiæ beneficium obtinentes, eo in perpetuum spoliatos, Clericos autem auctoritate nostra nuntiarent omni ecclesiastico beneficio & officio destitutos, civitatem verò seu castrum aut hominum quodcumque commune, si contra inhibitionem hujusmodi dicto Waldemaro præsumerent adherere, supponerent districtissimè interdicto, ita quod præter pœnitentiæ morientium &

Vide Epist.
lib. 10. c. 103.